

Hensyn, saa læg de 10 pCt. til. Naar Gennemsnittet af Vælgertallet i det hele er 18—19,000, saa læg 2,000 til, saa bliver det 21,000, og gør saa de kjøbenhavnske Kredse til 21,000. Men i Stedet for gør man dem til 24,500 eller, som Faktum er for Nøjbliffet, til 27,000. — Men alt dette har ikke noget at sige. I 1849, da Kjøbenhavn havde 127,000 Mennesker, fik den 9 Kredse, og den Omstændighed, at Kjøbenhavn er vokset saa stærkt senere, skulde ikke stille den forholdsvis ringere. Det er dog øjensynligt Grundlovens Mening, at Valgretten til Folketinget skal være proportional med Indbyggerantallet. Det er overhovedet en meget beklagelig Ting, at man saaledes har villet dele imellem Land og By. Valgretten til Rigsdagen og Folketinget tilkommer en Mand, fordi han er en dansk Mand, om han bor i Kjøbenhavn i Horsens eller paa Landet i Sylland, er fuldstændigt ligegyldigt. Men man vil ikke give Kjøbenhavn det søgde Antal Medlemmer af Folketinget, som det er berettiget til, fordi Kjøbenhavnernes Antal er blevet saa meget større end i 1849. Som jeg før sagde, en Kjøbenhavnner skal behandles som en $\frac{1}{3}$ Syde eller Synbo, og det talder man Retfærdighed! — Nej, man vil — jeg kommer her, ikke med nogen Insinuation mod nogen — men man vil ikke opgive den Overvægt, som Landbostanden har faaet siden 1849. Den vil beholde den Overvægt, den fik den Gang, uagtet Forholdet nu er blevet, at Købstadsbefolkningen nu er $\frac{1}{3}$ af hele Landets Befolkning, medens den den Gang paa langt nær ikke var det. Man vil bevare Landbostandens Overvægt og ikke indrømme Kjøbenhavn eller Købstæderne det, der tilkommer dem proportionelt, i Forhold til Indbyggerantallet. Det sagde det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen) med rene Ord ved Sagens 1ste Behandling, jeg husker det meget godt. Det er, fordi man gør den ørgelige Sondring mellem de forskellige Dele af Landet, skønt det, det først og fremmest skulde komme an paa, er at tale om danske Borgere, og det ere vi alle sammen, selv om vi ere saa ulykkelige at bo i Kjøbenhavn. — Hvorfor man har gjort det, hvem der er Bussemænd, og hvorfor den ærede Ordfører, der siger om sig selv, at han har haft den redeligste Vilje — jeg tvivler ikke det mindste derpaa — og at der ikke har været nogen Valageometri eller noget som helst under hans Plan, ikke har været Talsmand for at give navnlig Kjøbenhavn det, der kunde tilkomme den, har jeg aldrig faaet nogen ordentlig Forklaring paa fra den ærede Ordfører. Der er nogen, der agerer

Bussemænd, men hvem det er, ved man ikke. Om det er Højre, der følger de moderate, eller det er de moderate, der følger Højre i den Ting, det ved man lige saa lidt, som man ved det tilsvarende om Rosmer og Rebekka i Ibsens Drama. Vist er det, at de følges godt ad, og jeg tillader mig at haabe, at de maa ende samme Sted, som Rosmer og Rebekka ende hos Ibsen, nemlig i Møllesøsten, og de effacere sig selv ved den Maade, hvorpaa de gaa frem. — Men særlig tillader jeg mig rigtignot at gøre den Bemærkning til det egentlige Regeringsparti i streng Forstand, det saakaldte gamle Højre: Hvilken Interesse kunne de egentlig have i at behandle Købstæderne paa denne Maade? Købstæderne have hidtil været meget trofaste mod denne politiske Retning. Indtil for 12 Aar siden blev der ikke valgt en Mand her i Kjøbenhavn, som ikke var en trofast Højremænd, og nu behandler man Kjøbenhavn paa den Maade, som man her gør! Tror man, at Kjøbenhavnerne ere saadanne Faar, at de finde sig ganske roligt i at blive behandlet paa den Maade, at de blive satte ned i en ringere Klasse af politiske Borgere? Tror man ikke, at det kan harme en Mand, selv om han er født i Kjøbenhavn, saa tager man storlig fejl. Det er den Slags simple og ligefremme Ting, som enhver Vælger kan forstaa, selv om han staar paa et nok saa uudviklet Standpunkt, at han kun skal være Vælger af 2den eller 3dje Klasse, og han kan ikke forstaa, hvorfor vi ikke skulle være lige saa gode som Syderne og Synboerne. Dette kan man saa enhver Kjøbenhavnner til at forstaa. Thi saadan er Forholdet: Kjøbenhavnerne blive ikke behandlet ligesom de andre Indbyggere i Landet. Stemningen over for denne Sag i Kjøbenhavn vil give sig til Kende ved Valgene; den vil virke endnu kraftigere end den berømte Storesbevægelse i Fjor; deri var der en simpel Kerne, som den kjøbenhavnske næringsdrivende Mand og Middelstanden straks forstod. Og saaledes er det ogsaa her; det vil ikke blive glemt, det vil vise sig ved de kommende Valg. — Altsaa, skønt jeg beklager, at man har behandlet Grundloven paa den Maade, man her vil gøre, og skønt det gør mig oprigtig ondt, at man, som jeg synes, tilføjer Retfærdighedens og Lighedens Krav i denne Sag, saa maa jeg dog, som en Mand, der har haft en Del med Valgene i Kjøbenhavn at gøre, og som har indtaget en noget ledende Stilling med Hensyn til Oppositionen her i Kjøbenhavn, sige, at jeg ikke finder Anledning til at lægge mit Ansigt i meget bedrøvelige Folder. Thi er der noget, som skal bringe os Sejren her i Kjøbenhavn,